

Sygn. akt I C 505/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie: Przewodniczący SSR Bartłomiej Rajca

Protokolant: Mirosława Mękarska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 października 2017 roku w Ś.

sprawy z powództwa Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. z/s w G.

przeciwko Z. K. i M. K.

o zapłatę

I. zasądza solidarnie od pozwanych Z. K. i M. K. na rzecz strony powodowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. z/s w G. kwotę 24.735,15 zł (dwadzieścia cztery tysiące siedemset trzydzieści pięć złotych 15/100) wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, nie większymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie liczonymi od dnia 22 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

III. nie obciąża pozwanych kosztami procesu.

I C 505/17

UZASADNIENIE

Strona powodowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa im. F. S. z/s w G. wniosła w dniu 02 lutego 2017 r. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwany M. i Z. K. o zasądzenie na jej rzecz solidarnie od pozwanych nakazem zapłaty kwoty 25.127,61 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP za okres od dnia 02.02.2017 r. do dnia zapłaty, zasądzenie opłaty od pozwu w kwocie 315 zł oraz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz zasądzenie zwrotu innych kosztów – opłaty manipulacyjnej w kwocie 3,15 zł.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że w ramach swojej działalności udzieliła pozwanemu Z. K. pożyczki w kwocie 29.700 zł na podstawie umowy z dnia 30 lipca 2014 r. Umowa została zawarta do dnia 15 lipca 2022 r. Pozwana M. K. jako poręczyciel poręczyła spłatę pożyczki. Poręczyciel zgodnie ze złożonym oświadczeniem zobowiązał się do zapłaty kwoty pożyczki lub jej niespłaconej części powiększonej o należne odsetki, opłaty, prowizje i inne koszty przysługujące stronie powodowej w związku z wykonaniem umowy na wypadek, gdyby pożyczkobiorca nie wykonał swojego zobowiązania. Poręczyciel zatem, na mocy art. 881 Kc odpowiada solidarnie z pożyczkobiorcą za zobowiązanie wynikające z zawartej z pożyczkobiorcą umowy. Pożyczka miała być spłacana w miesięcznych ratach. Pożyczkobiorca mimo zobowiązania wynikającego z umowy pożyczki, nie regulował rat pożyczki w ustalonym terminie. Zgodnie z umową w przypadku nieterminowej spłaty pożyczki należność z tego tytułu stała się należnością przeterminowaną. Wysokość odsetek od należności przeterminowanych od dnia 20.02.2006r. wynosi 4-krotność stopy lombardowej ogłoszonej przez NBP. Na dzień wniesienia pozwu odsetki karne określone zostały w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym. Strona powodowa wskazała również, że w przypadku powstania zadłużenia przeterminowanego, a mato miejsce zgodnie z regulaminem (...) z chwilą niespłacenia kredytu lub jego

raty w terminie, dokonywane przez pożyczkobiorców wpłaty są zaliczane przede wszystkim na pokrycie odsetek i kosztów, a dopiero w dalszej kolejności na kapitał pożyczki. Zgodnie z regulaminem (...) w skład niespłaconej należności z tytułu umowy pożyczki wchodzi także koszty windykacji, w tym opłaty za upomnienia oraz wezwania do zapłaty. Koszty upomnień zostały ustalone na podstawie uchwały zarządu (...) ustanawiającej stawki opłat za wezwania. Pożyczkobiorca zawierając umowę pożyczki potwierdził zapoznanie się z wysokością kosztów, które będą go obciążać w razie nieterminowego regulowania rat pożyczki. Strona powodowa wskazała, że wszystkie koszty dodatkowe, a to odsetki karne oraz koszty upomnień oraz windykacji zostały naliczone na skutek nieprzestrzegania przez pożyczkobiorcę planu spłaty. Z zapisów Regulaminu (...) wynika, że strona powodowa jest uprawniona do pobierania prowizji i opłat określonych w Tabeli prowizji i opłat związanych z obsługą kredytu i pożyczki, jako że opłaty związane z obsługą kredytu lub pożyczki, opłaty za upomnienia obciążają dłużnika na mocy postanowień Regulaminu.

Strona powodowa wskazała, że pozwani, jako pożyczkobiorca i poręczyciel, mimo zobowiązania wynikającego z umowy, nie uregulowali rat pożyczki w ustalonych przez strony terminach. Z tego powodu strona powodowa uzyskała podstawę do wypowiedzenia stosunku umownego.

Strona powodowa wskazała, że (...) wezwała pożyczkobiorcę do dobrowolnego uregulowania należności, wysyłając stosowne wezwania na adres zamieszkania pożyczkobiorcy oraz poinformowała poręczyciela o fakcie powstania zaległości i wysokości przeterminowanego zadłużenia. Wezwania do zapłaty, jak również powiadomienia poręczyciela nie spowodowały jednak spłaty zadłużenia, a tym samym powód uzyskał podstawę prawną do wypowiedzenia umowy, zgodnie z jej postanowieniami. Wobec powyższego (...) w dniu 17.11.2016 r. wypowiedziała pożyczkobiorcy umowę. Wypowiedzenie to zostało wysłane na adres pożyczkobiorcy i prawidłowo doręczone w dniu 22.11.2016 r. Na adres poręczyciela zostało zaś wysłane zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy. Wypowiedzenie umowy nie spowodowało uregulowania zadłużenia przez pozwanych, w związku z czym po upływie okresu wypowiedzenia cała pożyczka wraz z odsetkami i naliczonymi kosztami stała się natychmiast wymagalna. Zgodnie z umową, wpłaty dokonywane przez pożyczkobiorcę zaliczane są w pierwszej kolejności na pokrycie kosztów windykacji oraz prowizji i opłat, a w drugiej kolejności na pokrycie odsetek i kosztów, a w dalszej kolejności na pokrycie kapitału pożyczki. Na podstawie umowy pożyczkodawca uprawniony jest do pobierania prowizji i opłat określonych w tabeli prowizji i opłat związanych z obsługą kredytu i pożyczki. Przy czym koszty windykacji, w tym koszty upomnień i wezwań do zapłaty wchodzi w skład niespłaconej należności z tytułu umowy pożyczki i zostały doliczone do wymagalnej kwoty zadłużenia.

Strona powodowa dokonała zmiany (w istocie cofnięcia w części) powództwa pismem z dnia 21 czerwca 2017 r. wskazując, że aktualnie dochodzona przez nią należność wynosi 24.735,15 zł i składa się na nią kapitał pożyczki w kwocie 24.687,81 zł oraz skapitalizowane odsetki z tytułu należności przeterminowanych w kwocie 47,34 zł. Argumentując zmianę powództwa, strona powodowa wskazała, iż po wytoczeniu przedmiotowego powództwa dokonano na poczet spłaty kredytu pięciu wpłat w kwocie:

-250,00 zł w dniu 14 lutego 2017 r.,

-250,00 zł w dniu 15 marca 2017r.,

-240,00 zł w dniu 14 kwietnia 2017r.,

-350,00 zł w dniu 15 maja 2017r.,

- 250,00 zł w dniu 14 czerwca 2017r.

Łączna kwota uzyskana z wpłat wyniosła 1.340 zł. Strona powodowa podała, że zgodnie z punktem 15. umowy pożyczki, wpłaty dokonane przez pożyczkobiorcę na poczet spłaty pożyczki, Kasa zalicza wpiern na poczet odsetek od należności głównej, naliczanych od dnia wniesienia pozwu w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, a następnie po spłacie powstałych odsetek, wpłaty księgowane były kolejno na poczet spłaty odsetek karnych, za opóźnienie w płatności, odsetek umownych oraz kapitału głównego pożyczki.

Na rozprawie w dniu 10 października 2017r. pozwana M. K. podała, że pożyczka została zawarta na remont mieszkania, który był spowodowany wybuchem butli gazowej. Pozwana wskazała, że w międzyczasie doznała urazu stawu biodrowego oraz kolana, przedkładając potwierdzenie skierowania do szpitala w celu przyjęcia na zabieg alloplastyki kolana lewego. Pozwani wskazali, że mieli kłopoty z terminowym spłacaniem pożyczki, gdyż utrzymują się wyłącznie z emerytur oraz posiadają zajęcia komornicze. Ich sytuacja majątkowa i życiowa jest trudna, nie są w stanie zrealizować jednorazowo spłaty reszty pożyczki. Po dokonaniu niezbędnych opłat, na życie pozwanym pozostaje łącznie kwota ok. 1000 zł.

Pozwani nie zaprzeczali obowiązku spłaty pożyczki, nie kwestionując roszczenia strony powodowej ani co do zasady, ani co do wysokości, wnieśli jedynie o nie obciążanie ich kosztami postępowania z uwagi na ich trudną sytuację osobistą i majątkową.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 lipca 2014 r. Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytową im. F. S. z siedzibą w G., w ramach swojej działalności udzieliła pozwanemu Z. K. umowę pożyczki gotówkowej (kredyt konsumencki) nr (...) w wysokości 29.700 zł. Pozwana M. K. jako poręczyciel, poręczyła spłatę pożyczki. Poręczyciel zgodnie ze złożonym oświadczeniem zobowiązała się do zapłaty kwoty pożyczki lub jej niespłaconej części powiększonej o należne odsetki, opłaty, prowizje i inne koszty przysługujące stronie powodowej w związku z wykonaniem umowy na wypadek, gdyby pożyczkobiorca nie wykonał swojego zobowiązania. Pożyczka miała być spłacana w miesięcznych ratach do 15 lipca 2022 r. Pożyczka była udzielona pozwanemu na warunkach określonych umową oraz regulaminem udzielania kredytów i pożyczek (...).

Dowody : bezsporne

umowa pożyczki gotówkowej nr (...) z dnia 30.07.2014 r. – k. 24-27

regulamin udzielania kredytów i pożyczek (...) – k. 28-35

aktualny harmonogram spłaty pożyczki/kredytu nr 4 z dnia 30.07.2014 r. – k. 36-38

wyciąg za okres 30.07.2014- 26.05.2017r., nr członkowski: (...) – k. 49-67

Zgodnie z zapisem punktu 23 umowy, w przypadku nieterminowej spłaty pożyczki, należność z tego tytułu stawała się w dniu następnym należnością przeterminowaną. Od niespłaconego w całości lub części kapitału, a od dnia wniesienia powództwa od całości zadłużenia, strona powodowa miała prawo naliczać odsetki w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP w skali roku.

W myśl punktu 31 umowy, w przypadku stwierdzenia, że warunki udzielenia pożyczki nie zostały przez pozwanego dotrzymane, a także gdy pozwany nie zapłaci w terminach określonych w umowie pełnych rat pożyczki za co najmniej dwa okresy płatności, strona powodowa – po uprzednim wezwaniu listem poleconym do zapłaty zaległych rat – mogła wypowiedzieć pozwanemu umowę z 30 - dniowym okresem wypowiedzenia i postawić całą wysokość pożyczki wraz z odsetkami w stan natychmiastowej wykonalności.

Koszty upomnień i windykacji zostały ustalone na podstawie obowiązującej strony Tabeli prowizji i opłat i wynosiły łącznie kwotę 39,64 zł.

Dowody: bezsporne

umowa pożyczki gotówkowej nr (...) z dnia 30.07.2014 r. – k. 24-27

Tabela prowizji i opłat dla pożyczek i kredytów – k. 34-35

(...) wzywała pozwanego-pożyczkobiorcę do dobrowolnego uregulowania należności, wysyłając m.in. wezwania z dnia 31.05.2016r. i 27.06.2016r. na adres pozwanego oraz informowała pozwaną jako poręczyciela pismami z tych samych dni o fakcie powstania zaległości i wysokości przeterminowanego zadłużenia. Wezwania do zapłaty, jak również powiadomienia poręczyciela nie spowodowały jednak spłaty zadłużenia. Strona powodowa pismem z dnia 17.11.2016r. wypowiedziała pozwanemu umowę pożyczki. Wypowiedzenie to zostało wysłane na adres pozwanego- pożyczkobiorcy i doręczone w dniu 22.11.2016r. Na adres pozwanej jako poręczyciela zostało zaś wysłane zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy. W treści wypowiedzenia umowy pożyczki strona powodowa wskazała, na jakich warunkach (a także na jaki rachunek bankowy) pozwany może spłacić swoje zobowiązanie wobec (...). Strona pozwana dała możliwość spłaty zadłużenia pozwanemu w terminie 30 dni od doręczenia wypowiedzenia informując jednocześnie, że spłata w tym terminie spowoduje powrót do pierwotnego planu spłaty.

Dowody: wypowiedzenie umowy pożyczki gotówkowej z dnia 17.11.2016r. – k. 39

zawiadomienie poręczyciela o wypowiedzeniu umowy z dnia 17.11.2016r. – k. 41

wezwanie do zapłaty z dnia 31.05.2016 r. – k. 43

zawiadomienie poręczyciela z dnia 31.05.2016r. – k. 44

ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 27.06.2016 r. – k. 46

zawiadomienie poręczyciela – ostateczne z dnia 27.06.2016r. – k. 47

Wypowiedzenie umowy nie spowodowało uregulowania zadłużenia przez pozwanego. Należność pozwanego wobec strony powodowej wynosi 24.735,15 zł, na którą składa się kwota 24.687,81 zł tytułem należności głównej oraz odsetki od należności głównej naliczanych od dnia wniesienia pozwu w wysokości 47,34 zł

Dowody : bezsporne

pismo strony powodowej z dnia 21.06.2017r. – k. 69

Pożyczka od strony powodowej została zaciągnięta na remont mieszkania, który był spowodowany wybuchem butli gazowej. W międzyczasie pozwana doznała urazu stawu biodrowego oraz kolana, co spowodowało konieczność skierowania jej do szpitala przez lekarza w celu przyjęcia na zabieg alloplastyki kolana lewego. Pozwany miał kłopoty z terminowym spłacaniem pożyczki, gdyż wraz z pozwaną utrzymują się jedynie z emerytur, posiadając jednocześnie zajęcia komornicze i inne pożyczki. Pozwana ponadto doznała urazu stawu biodrowego i kolana. Pozwany choruje na astmę. Do lekarzy pozwani muszą udawać się grzecznościowymi przejazdami wykonywanymi przez znajomych i sąsiadów, gdyż do ich miejscowości, która jest małą wioską, nie dochodzi żaden zwykły autobus lub inny środek publicznego transportu, oprócz komunikacji szkolnej. Pozwany ma trudności nawet z jazdą na rowerze z uwagi na swoją chorobę, która powoduje problem brak oddechu w czasie tego wysiłku fizycznego. Pozwana M. K. ma obecnie lat 67, pozwany Z. K. – 70 lat. Po dokonaniu niezbędnych opłat, pozwanym pozostaje łącznie kwota ok. 1000 zł miesięcznie na przeżycie. Pozwani mają czworo dzieci, z czego jedna córka nie posiada zatrudnienia. Dzieci pozwanych nie pomagają im w utrzymaniu, gdyż każde z nich ma swoje rodziny, które muszą utrzymać.

Dowody: bezsporne

zeznania pozwanej M. K. – k. 78,

zeznania pozwanego Z. K. – k.79

skierowanie do szpitala pozwanej – k. 77

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w ostatecznym kształcie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie okoliczności faktyczne sprawy były w znacznej mierze bezsporne lub należało je uznać na podstawie art. 230 Kpc, mając na uwadze wynik całej rozprawy, za milcząco przyznane. W pozostałym zakresie dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na zaoferowanych przez stronę powodową dokumentach wymienionych powyżej oraz zeznaniach pozwanych.

Przechodząc do podstawy prawnej wyroku wskazać należy, że zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 12.05.2011r. o kredycie konsumenckim przez umowę o kredyt konsumencki, rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255 550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Zgodnie z ust.2 pkt 1 tego przepisu za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki. Zgodnie z art. 720 § 1 Kpc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Strona powodowa prowadzi działalność na rzecz swoich członków, w ramach swej działalności udziela im pożyczek i kredytów. Zasady udzielania przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe pożyczek i ich spłat przez członków określa statut danej kasy. Do umów kredytowych zawartych w ramach spółdzielczych kas oszczędnościowo- kredytowych, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29.08.1997r. – Prawo bankowe oraz odpowiednio przepisy ustawy z dnia 12.05.2011r. o kredycie konsumenckim. Nadto zgodnie z art. 876 § 1 Kpc przez umowę poręczenia, poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał. Zgodnie z art. 881 Kpc w braku odmiennego zastrzeżenia poręczyciel jest odpowiedzialny jak współdłużnik solidarny.

W niniejszej sprawie z ustalonego stanu faktycznego wynika, że pozwany (numer członkostwa (...)), w dniu 30 lipca 2014r. zawarł ze stroną powodową umowę pożyczki nr (...) na kwotę 29.700 zł. Kwota pożyczki została pozwanemu wypłacona. Pozwany był zobowiązany na mocy umowy do zwrotu pożyczki wraz z określonymi umownymi odsetkami oraz należnymi kosztami wynikającymi z umowy. Spłata miała nastąpić w 96 ratach miesięcznych, począwszy od dnia 15 sierpnia 2014r. Pożyczka została udzielona pozwanemu na zasadach wynikających z umowy, postanowień regulaminu (...), będącej integralną częścią zawartej umowy pożyczki. Pozwanego wiązały postanowienia statutu i uchwał władz statutowych (...), w szczególności w zakresie wysokości oprocentowania pożyczki. Spłatę pożyczki poręczyła pozwana M. K..

W ocenie Sądu strona powodowa wykazała zasadność żądania pozwu, przedkładając dokumenty w postaci: umowy pożyczki nr (...) na kwotę 29.700 zł zawartej dnia 30 lipca 2014r. z planem spłaty, regulaminu udzielania pożyczek i kredytów (...), Tabeli opłat dla pożyczek i kredytów, wezwań do zapłaty, wypowiedzenia umowy pożyczki, rozliczenia wysokości zadłużenia i raportu spłaty z wysokością zadłużenia na dzień 26 czerwca 2017r.

Nadto pozwany nie przeczył, że zawarł ze stroną powodową umowę pożyczki nr (...), a pozwana nie przeczyła że poręczyła spłatę zobowiązań wynikających z tej umowy pożyczki. Jak wynika ze stanu faktycznego, potwierdzonego dokumentacją złożoną do akt, pozwany nie regulował terminowo poszczególnych rat wynikających z ustalonego umową stron planu spłaty pożyczki. Pozwany zresztą nie zaprzeczył temu faktowi, który ze względu na wyniki całej rozprawy, należało uznać za milcząco przyznany (art. 230 Kpc). W myśl punktu 31 zawartej umowy pożyczki, w przypadku nie dotrzymania warunków umowy, a także braku zapłaty w terminach określonych w umowie, pełnych rat pożyczki, za co najmniej dwa okresy płatności, strona powodowa po uprzednim wezwaniu listem poleconym do zapłaty zaległych rat, mogła wypowiedzieć pozwanemu umowę z 30-dniowym okresem wypowiedzenia i postawić całą wymagalną na dzień wypowiedzenia kwotę wraz z całą wysokością pożyczki w stan natychmiastowej wymagalności wraz z należnymi odsetkami w wysokości ustalonej jak dla należności przeterminowanej. Zgodnie bowiem z zapisem punktu 23 umowy, w przypadku nieterminowej spłaty przez pozwanego pożyczki, należność z tego tytułu stawała się w dniu następnym należnością przeterminowaną. Na mocy postanowień umowy, od niespłaconych w całości lub części

kapitału, a od dnia wniesienia powództwa od całości zadłużenia, strona powodowa miała prawo naliczać odsetki w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP w skali roku.

Zatem z ustalonego stanu faktycznego wynika, że na dzień wniesienia pozwu wysokość zobowiązania pozwanych M. i Z. K., należnego z tytułu udzielonej pożyczki wyniosła kwotę 25.127,61 zł, na którą składały się: kwota 24.853,80 zł kapitału, kwotę 115,76 zł odsetek za opóźnienie naliczanych w przypadku nieterminowej spłaty pożyczki lub jej raty oraz kwotę 158,05 zł odsetek zwykłych umownych.

Strona powodowa pismem z dnia 21 czerwca 2017r. dokonała zmiany powództwa z uwagi na dokonanie wpłat przez pozwanego na poczet spłaty pożyczki, po wniesieniu powództwa. Powód zmienił powództwo w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej kwoty 24.735,15 zł, na którą składają się: kwota 24.687,81 zł tytułem niespłaconego kapitału pożyczki oraz kwota 47,34 zł tytułem odsetek od należności głównej naliczanych od dnia wniesienia pozwu, według stanu na dzień wniesienia pisma.

Strona powodowa podała, że po wniesieniu przedmiotowego powództwa, dokonano pięciu wpłat na poczet spłaty pożyczki:

-250,00 zł w dniu 14 lutego 2017 r.,

-250,00 zł w dniu 15 marca 2017r.,

-240,00 zł w dniu 14 kwietnia 2017r.,

-350,00 zł w dniu 15 maja 2017r.,

- 250,00 zł w dniu 14 czerwca 2017r.

Tym samym łączna kwota z uzyskanych wpłat wyniosła 1.340 zł.

Zgodnie z punktem 15 umowy pożyczki wpłaty dokonywane przez pożyczkobiorcę na poczet spłaty pożyczki zaliczane są na poczet, m.in. kosztów windykacji, odsetek od kapitału przeterminowanego, a od dnia wytoczenia powództwa o zapłatę wierzytelności Kasy z tytułu umowy, odsetek jak od należności przeterminowanej od całości należności przeterminowanej, odsetek naliczonych od dnia wpłaty.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził solidarnie od pozwanych Z. K. i M. K. na rzecz strony powodowej kwotę 24.735,15 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie (dopuszczalność naliczania odsetek w takiej wysokości wynika z art. 481 § 2 zd. 2 Kc), nie większymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie liczonymi od dnia 22 czerwca 2017r. do dnia zapłaty (tj. od dnia następnego pod dniem w którym strona powodowa sporządziła pismo z dnia 21.06.2017 r. informujące o aktualnej na ten dzień wysokości zadłużenia pozwanego z tytułu należności wynikających z zawartej umowy pożyczki) o czym orzeczono w punkcie I. Ograniczenie stopy odsetek do odsetek maksymalnych za opóźnienie wynika z art. 481 § 2¹⁻² Kc i zostało poczynione jedynie na wypadek, gdyby w przyszłości czterokrotność stopy lombardowej NBP rocznie przekroczyła wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie.

W pozostałym zakresie Sąd umorzył postępowanie (art. 355 § 1 w zw. z art. 203 § 1 Kpc, należy bowiem przyjąć, że w tym zakresie strona powodowa skutecznie cofnęła pozew w sprawie ze względu na jej zaspokojenie przez pozwanych), o czym orzeczono w punkcie II wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 102 Kpc, zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może nie obciążać strony przegrywającej (którą byli w niniejszej sprawie pozwani) w ogóle kosztami. W art. 102 Kpc ustawodawca odwołuje się do pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych”. Należą do nich zarówno fakty związane z samym procesem, jak i leżące poza nim, a dotyczące sytuacji życiowej, stanu majątkowego stron, które powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współzycia społecznego, w świetle których,

uzasadniona jest ocena, że chodzi o wypadek szczególnie uzasadniony. Skorzystanie z możliwości zastosowania tego przepisu ustawodawca pozostawia uznaniu sądu (por. m.in. postanowienie SN z dnia 20 września 2012r., IV CZ 54/12, postanowienie SN z dnia 17 kwietnia 2013 r., V CZ 132/12; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia z dnia 30 sierpnia 2013 r., I ACa 449/13). Kwestia zastosowania art. 102 Kpc pozostawiona jest orzekającemu sądowi z odwołaniem się do jego kompetencji, bezstronności, doświadczenia i poczucia sprawiedliwości. Ocena w tym zakresie ma charakter dyskrejonalny, oparty na swobodnym uznaniu, kształtowanym własnym przekonaniem oraz oceną okoliczności (zob. postanowienie SN z dnia 10 października 2012 r., I CZ 66/12). Sąd nie obciążając pozwanych kosztami procesu w niniejszej sprawie miał na uwadze ich ujawnioną, wynikającą z ustalonego stanu faktycznego, niezwykle trudną sytuacją osobistą i majątkową, która spowodowałaby, że egzekucja tych kosztów w ocenie Sądu byłaby zbyt dla nich obciążająca. Należy bowiem wziąć pod uwagę ustalone przyczyny, z powodu których pozwany zaciągnął pożyczkę u strony pozwanej, a za którą pozwana poręczyła, oraz ich wiek, odczuwane schorzenia, wreszcie niezwykle niskie dochody, obciążenia finansowe z innych tytułów oraz brak możliwości uzyskania pomocy od najbliższych. Sąd orzekając o kosztach wziął również pod uwagę postawę pozwanych, którzy nawet w toku procesu w niniejszej sprawie dokonali określonych wpłat na rzecz zadłużenia u strony powodowej oraz przy pierwszej czynności procesowej de facto przyznali fakt swojego zadłużenia wobec strony powodowej i nie negowali go również co do wysokości, wnosząc jedynie o nie obciążanie kosztami postępowania. Tym samym zachowanie pozwanych pozwoliło uniknąć powstaniu dodatkowych kosztów postępowania oraz przyspieszyło stronie powodowej możliwość wyegzekwowania swojego roszczenia. Mając powyższe na uwadze niezasadnym i sprzecznym z zasadami współżycia społecznego byłoby obciążenie pozwanych kosztami procesu, bowiem mimo, iż pozwani doprowadzili do wytoczenia przez stronę powodową powództwa, to ich postawa w trakcie postępowania przyczyniła się do szybkiego rozstrzygnięcia sprawy. Takie zachowanie pozwanych w ocenie Sądu zasługuje na uwzględnienie przy orzekaniu o kosztach procesu, jako jedna z okoliczności przemawiających za istnieniem szczególnego wypadku, o którym mowa w cytowanym wyżej art. 102 Kpc.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.